

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

18 אוקטובר 2020

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

פלוני ואח'

המערערים

נגד

משרד הפנים – רשות האוכלוסין וההגירה

המשיב

ב"כ המערערים – עו"ד עדי לוסיגמן

ב"כ המשיב – עו"ד משה וילינגר

פסק דין

עניינו של הערעור שבפניי בפסק דין שניתן ביום 17.2.2020 בבית הדין לעררים לפי **חוק הכניסה לישראל** התשי"ב-1952, במסגרת ערר (י-ם) 3081/19 (כב' הדיין ח' גוגנהיים).

פסק הדין של ביה"ד דחה ערר על החלטת המשיב - משרד הפנים, רשות האוכלוסין וההגירה מיום 17.7.18 - שלא לשדרג את מעמד המערער 1 (להלן: "**המערער**") לרישיון ישיבה ארעי מסוג א/5 זאת משנמצא כי המערער אינו עומד בתנאים שנמסרו בהודעת המשיב בג"ץ 813/14 **פלוני נ' שר הפנים** (להלן: "**בג"ץ פלוני**"), כתנאי לכך. על יסוד ראיות מנהליות, ועת שהמערער לא סיפק מענה לדברים שהוצגו בפניו - נקבע כי מרכז חיי המשפחה לא היה בישראל בשנים 2006-2015. המערער 2 היא אשת המערער והמערערים 3-9 הם הילדים הקטנים של בני הזוג.

כפי שיובהר להלן, לאחר ששמעתי את עמדות הצדדים, מצאתי שאין מקום לקבל את הערעור;

1. המערער הוא תושב האזור, יליד 1973, והוא נשוי למערערת 2 שהינה תושבת קבע בישראל וילידת 1977. השניים נישאו ביום 20.6.96 ושבעת ילדיהם רשומים כולם כתושבי ישראל. שניים מן הילדים סובלים מבעיה רפואית (המערער 6 סובל מבעיה המצריכה אף ניתוחי חירום, והמערער 3 סובל מפגיעה). במאי 2000 הגישה המערערת 2 בקשה שיינתן לבעלה מעמד במסגרת הליך של איחוד משפחות. הבקשה סורבה בתחילה, ברם אין חולק כי לבסוף, לאחר מספר הליכים - אושר הליך איחוד משפחות בתחילת שנת 2006. מכוח אותו אישור קיבל המערער אישור מת"ק של שנה, אשר הוארך כך מעת לעת, עד לשנת 2017. המערער לא קיבל עם זאת את רישיון הישיבה אותו ביקש, כפי שיפורט להלן.

2. ידוע הוא כי מי שאינו אזרח בישראל אינו זכאי כדבר מובן מאליו לשבת בישראל והוא נזקק לרישיון ישיבה. הסמכות ושיקול הדעת באשר לכך הוענקו **בחוק הכניסה לישראל** התשי"ב-

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

18 אוקטובר 2020

עמ"נ 20-03-54159 פלוני ואח' נ' ישראל

1 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל") לשר הפנים. שר הפנים קבע בעבר נוהל שאפשר לזר הנשוי
2 כדין לאזרח או לתושב קבע בישראל - לקבל רישיון לישיבת קבע בישראל וזאת בהליך מדורג בין
3 מספר שלבים. בכלל זה נערכת בדיקה באשר לכנות הנישואים, העדר מניעה ביטחונית או פלילית
4 וקיום מרכז חיים בישראל של בן הזוג המזמין. מבקש שעמד בתנאי הנוהל יכול היה לקבל באמצעות
5 הליך מדורג, רישיון לישיבה ארעי מסוג א/5 ולבסוף אף רישיון לישיבת קבע בישראל, או אזרחות
6 ישראלית, הכול על בסיס מעמד בן הזוג המזמין. בעקבות התפתחויות ביטחוניות החל מחודש
7 אוקטובר 2000, התקבלה בשנת 2002, החלטת ממשלה אשר הגבילה את אותה אפשרות קודמת.
8 אותה החלטת ממשלה, עוגנה בהמשך **בחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשס"ג-**
9 **2003** (להלן: "**חוק הוראת שעה**"). החוק פורסם בשנת 2003), אשר הטיל מגבלות על האפשרות לקבל
10 מעמד בישראל, במסגרת איחוד משפחות כאמור. בעניין חוק הוראת שעה - הוגש, בין השאר, בג"ץ
11 פלוני. העותרים שם תקפו את החוק אשר אסר על שדרוג מעמדם של פלסטינים תושבי האזור,
12 השוהים בישראל שנים מספר, מכוח היתרי שהייה זמניים - למעמד של תושב ארעי או של תושב
13 קבע. במהלך הדיון באותו בג"ץ - נמסרה הודעה כי שר הפנים החליט לשנות מדיניותו והוא יאפשר
14 שדרוג מעמד של תושבי אזור המחזיקים בהיתרי שהייה בישראל, אשר בקשתם להיכנס להליך
15 איחוד משפחות הוגשה עד שנת 2003 ואושרה, כך שיינתן להם רישיון לישיבת ארעי מסוג א/5.
16 בהודעה נמסר כי השדרוג כפוף לתנאים שפורטו בה - ובהם הוכחת מרכז חיים בישראל, הוכחת
17 כנות קשר הנישואים והמשך קיומו וכן העדר מניעה ביטחונית ופלילית.

18
19 3. מאחר ובקשת המערער הוגשה לפני שנת 2003, זו כאמור אושרה והוא החזיק במהלך
20 השנים בהיתרי שהייה - חלה ההודעה גם לגביו. על יסוד זה הגיש המערער, בתחילת שנת 2017,
21 בקשה לבחינת שדרוג מעמדו. לאחר שזו נדחתה בתחילה וכנגד הדחייה הוגשה, בין השאר, עתירה
22 לבג"ץ (4601/17) - הסכים המשיב לבחון את הבקשה בשנית. עוד הוסכם כי ככל ששוב ידחה אותה,
23 יהיו המערערים רשאים לפנות לביה"ד לעררים (דרך בה היה עליהם ללכת כבר עם הדחייה
24 הראשונה וזאת במקום העתירה שהגישו לבג"ץ). אכן נערכה בחינה מחודשת ובמסגרתה גם קוים,
25 בין השאר, ביום 10.5.18 ראיון למערערים 1-2, בנוכחות באת-כוחם. יוקדם המאוחר ויצוין כי סוגיה
26 מרכזית שעלתה בראיון הייתה התייחסות לתדפיס מעברים של המערער בעת כניסתו לישראל
27 וזאת ממאי 2006 ועד מאי 2018. התדפיס לימד למעשה על כניסה כמעט יום יומית לישראל באופן
28 השולל על פני הדברים טענה כי מרכז חיי המשפחה באותן שנים היה בישראל ותומך במגורים מחוץ
29 לישראל. במסגרת הראיון התבקשה גם התייחסות לכך שילדי המשפחה למדו בבית ספר בכפר עקב
30 הנמצא מעבר לגדר הביטחון. למערערים אף ניתנה אפשרות להשלים את טענותיהם בכתב לאחר
31 הראיון.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

18 אוקטובר 2020

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

4. בסופו של יום, במהלך חודש יולי 2018, התקבלה החלטת המשיב לפיה המערערים לא ניהלו מרכז חיים בישראל כפי שטענו ולכן סורבה הבקשה לאיחוד משפחות. לא רק זאת, אלא שהוחלט לשלול גם את ההפניה למת"ק ואת היתר הכניסה שניתן למערער מידי שנה עד אז.

5. על החלטה זו הוגש בתחילה ערר פנימי ולאחר שהמערערים קיבלו לבקשתם את דו"ח המעברים (אשר אליו התבקשו להתייחס כאמור באותו ראיון שנערך להם), הם הגישו השלמת טיעון מפורטת לערר, אך ערר זה נדחה במאי 2019. יצוין כי כבר במסגרת הערר העלו המערערים חלק מהטענות המועלות כעת וזאת בדבר האופן בו הוצג להם דו"ח המעברים ואי בהירות שהייתה כביכול בשימוע באשר לשנים אליהן הם התבקשו להתייחס. עקב דחיית הערר הפנימי הוגש לביה"ד ערר 3081/09 אשר פסה"ד שניתן בו - הוא מושא ערעור זה.

6. יחד עם הערר הוגשה גם בקשה לצו ביניים. הבקשה לא התקבלה באשר להארכת היתר השהייה של המערער, אך מנגד ניתן צו חלקי של העדר אכיפה - כנגד ערבות של 5,000 ₪. מאחר וצו זה לא התיר כניסה לישראל, במקרה בו המערער יצא מגבולות המדינה, הוגשה על כך בקשת רשות ערעור שנדונה במסגרת רע"מ 2105-08-19 (כבי' השופט ד' גדעוני) ובמסגרתה אכן הורה ביהמ"ש למשיב ליתן למערער היתר מת"ק עד להכרעה בערר.

7. בפסה"ד נשוא הערעור דן סוקר ביה"ד את המצב המשפטי, לרבות השינוי בעקבות הודעת שר הפנים בבג"ץ פלוניס ופסיקה לאחריו. באשר לדרישה להוכחת קיום מרכז חיים בישראל הובהר כי מדובר בדרישה סבירה וראויה אשר נבחנת על ידי המשיב על סמך ראיות מנהליות. תפקידו של ביה"ד במסגרת ערר היא לבחון את תקינות המעשה המנהלי - כלומר, לבחון האם החלטת המשיב העומדת לביקורת, מצויה במתחם הסבירות. ביה"ד ציין כי הערעור בפניו מופנה לא רק כנגד הסירוב לשדרג את רישיון הישיבה בו החזיק המערער, אלא גם כנגד החלטת המשיב לבטל את הרישיון בו הוא החזיק במשך כ-11 שנים רצופות. מאחר וביה"ד סבר שקיים שוני בטיב הראיות הנדרשות ביחס לכל אחת מאותן שתי החלטות, הוא בסופו של יום אכן גם קיבל תוצאה שונה ביחס לשתיים;

ביה"ד דחה את הערר על הסירוב לשדרג את רמת רישיון הישיבה של המערער (עת שמצא כי בחלק ניכר מתקופת העבר לא היה מרכז החיים בישראל), אך מנגד קיבל את הערעור באשר לביטול רישיון הישיבה בו החזיק כבר המערער עד לשנת 2017.

העניין האחרון הועבר להמשך טיפול המשיב, תוך מתן הוראה כי הצו שניתן במסגרת רע"מ 2105-08-19, יעמוד בתוקף עד לקבלת החלטה סופית של המשיב, אם לחדש את הרישיון הקודם. המשיב התבקש לבחון אם יש מקום להמשך אותו רישיון שניתן במשך השנים, בהתאם ל"נוהל הטיפול במתן מעמד לבן זוג זר הנשוי לתושב קבע".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

18 אוקטובר 2020

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

8. לשלמות התמונה יצוין כי עולה מעיקרי הטיעון שהגישו המערערים שהנושא האחרון אכן נפתר ולפיכך למעשה הסוגיה העומדת במוקד הערעור היא רק סוגיית שדרוג המעמד של המערער.

9. פסק הדין של ביה"ד בחלקו הדוחה את הבקשה לשדרוג המעמד התייחס לשלושה ראשים עיקריים: האחד, קושי באשר לעולה מדו"ח המעברים לנוכח העובדה שזה מלמד על כניסות תכופות של המערער לישראל בשנים שנבחנו, באופן שלדעת ביה"ד לימד על כך שמרכז החיים באותן שנים לא היה בישראל; השני, קושי באשר לחשבון החשמל של הדירה הנטענת של המשפחה בבית חנינא. חשבון החשמל היה לדעת ביה"ד נמוך באופן שאינו מתיישב עם טענה כי באותו בית התגוררה משפחה המונה תשע נפשות; והשלישי, העובדה שעלה כי ילדי המערערים למדו בכפר עקב ולא בישראל. פסה"ד מפרט את הקשיים שעלו בהקשר זה, את התשובות שנתנו המערערים ומדוע אלו לא סיפקו את ביה"ד.

10. את מלוא הפירוט ניתן לראות בפסה"ד מושא הערעור שבפניי. ייאמרו בקצרה רק הדברים הבאים: דוח הכניסות לישראל לימד כי בשנים 2006-2015 היו כניסות רבות יומיומיות של המערער לישראל (אותן כניסות פחתו רק משנת 2016), הדבר מלמד לכאורה על מגורים מחוץ לישראל וכניסה לעבודה בישראל. עת התבקשה הבהרה באשר לכך - נמצאו אי התאמות בין תשובות המערער לבין תשובות אשתו, המערערת 2. המערער טען כי הוא עבד במוסך בירושלים, כאשר היציאה מהבית היא באוטובוס בסביבות השעה 8.30-9.00, בעוד רעייתו טענה כי הוא מתחיל לעבוד בשעה 8.00. המערער הסביר כי בית הספר של הילדים נמצא בכפר עקב מאחר ובן דודה של אשתו מלמד שם ומדובר בבית ספר שהוא טוב יותר מזה שבבית חנינא. לאחר שהוצג דוח המעברים, המלמד על כניסות עקביות של המערער לישראל בסמוך לשעה 11:00, הסבירו המערערים כי המערער נהג ללוות את ילדיו לבית ספר ורק לאחר מכן לחזור לשטח ישראל אל המוסך שבבעלותם. המערערת 2 מצידה טענה שהמערער נהג גם לבקר את הוריו ברמאללה ולבלות עם חבריו, אך רק לעיתים רחוקות הוא נותר ללון ברמאללה. ביה"ד מצא כי ההסבר באשר לליווי הילדים אינו מתיישב. אותו הסבר נותן מענה רק לחלק מהשנים, בעוד גם לפי גרסת המערערים בשנים האחרונות, בנם - המערער 4, הוא זה שמסיע את אחיו לבית הספר. עוד ציין ביה"ד כי אותו הסבר גם לא מתיישב עם השעות שננקבו, שכן לא ניתן להבין כיצד יגיעו הילדים עד לתחילת הלימודים לבית הספר אשר בכפר עקב וזאת כאשר המערער מלווה אותם באמצעות אוטובוס (למערער אין רישיון לנהיגה בישראל) ויוצא מהבית בשעות הנטענות (בין אלה להן טען ובין השעה הנטענת על ידי אשתו). יוזכר כי עליו גם לעבור בדרך במחסום עטרוות.

11. ביה"ד התייחס לכך שבטיעונים משלימים שהגישו המערערים, לאחר השימוע בפני המשיב, הם העלו לראשונה טענה שהמערער הפעיל מוסך נוסף בכפר באזור וזאת עוד לפני שקיבל את היתר המת"ק מכוח הבקשה לאיחוד משפחות. לפי אותה גרסה כבושה, טען המערער שהוא נהג לצאת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

18 אוקטובר 2020

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

בבקרים למוסך שבאזור אשר עבר לניהול אחיו, לשם ביצוע עבודות מקצועיות סבוכות, או לטיפול
בלקוחות מסוימים. כך נהג עד שאותו מוסך נסגר בשנת 2015, בשל הקמת מחסומים בדרכי הגישה
אליו. המערער הסביר כי הוא לא דיווח על כך בשימוע מאחר וחשש כי הפעילות באותו מוסך הייתה
לא חוקית. ביה"ד לא קיבל גרסה כבושה זו. צוין כי כאשר הוצגו בפני המערער דו"חות המעברים,
הייתה עליו חובה לנהוג בגילוי נאות ובתום לב ולספק הסבר מלא ולא שקר, כפי שנמסר בשימוע.
צוינה העובדה שגם אשת המערער לא העלתה טענה בדבר אותו מוסך, והיא מצידה הסבירה שהוא
מבקר את הוריו ואת חבריו. ביה"ד הוסיף בהערת אגב, כי מכל מקום עצם דבר קיומו והפעלתו של
המוסך באזור גם לא הוכח בראיות. ביה"ד קבע: "... גרסת העורר המצטברת כי נהג בבקרים ללוות
את ילדיו באוטובוס לכפר עקב ומשם להמשיך למוסך באזור אינה סבירה נוכח העובדה כי במרבית
הפעמים מועד כניסתו חזרה לישראל היה עד לשעה 11:00. כיצד יתכן כי העורר הספיק לצאת
מבית חנינא בשעה 8:30, לעבור את המחסום, ללוות את ילדיו לבית הספר בכפר עקב, להמשיך
משם למוסך באזור, בלא שהוא נוהג ברכב, לעבוד במוסך ולחזור למחסום עטרות עד השעה
11:00?!"

12. באשר לצריכת החשמל, המערער טען לעלויות של 120-130 ₪ לחודש ואשתו לסכום שנע
בין 100 ל-150 ₪ לחודש בקיץ ויותר בחורף. במענה לשאלה כיצד מתיישב הסכום הנמוך עם העובדה
שמדובר בבית של 90 מ"ר, אשר בו מתגוררת משפחה עם תשע נפשות, טען המערער כי הבית מחובר
לתשתיות מים וחשמל של רמאללה. באשר לכך, מציין ביה"ד כי אומנם שכונת בית חנינא מקבלת
חשמל מחברת חשמל של מזרח ירושלים, אך על פי הודעת רשות החשמל מיום 29.8.11, תעריפי
המכירה לצרכני חברת החשמל במזרח ירושלים, יהיו בגובה התעריפים לצרכני חברת החשמל
בישראל ובתוספת 12.64% - וממילא לא ניתן מענה. המערערים טענו עוד שהייתה תקלה במונה
החשמל אשר הובילה לגבייה בחסר וכדי לתמוך בכך הם צירפו חשבונות שהעידו על השלמת תשלום
הפער. באשר לכך ציין ביה"ד כי החשבונות מתייחסים לתקופה המתחילה בשנת 2015 ולא לשנים
קודמות. העלייה בגובה החשבונות החל משנת 2016, אכן מתיישבת עם ירידה דרסטית שניתן
לראות במספר הכניסות של המערער לישראל, החל משנה זו. שילוב הנתונים מלמד אפוא כי בשנים
קודמות לא ניהלו המערערים מרכז חיים משותף בישראל - בירושלים.

13. בהתייחס לטענות המערערים שנגעו למצב הרפואי של ילדיהם, ובמיוחד המערער 6 אשר
מצבו מצריך ניתוחי חירום וטיפול ומעקב מתמידים - קיבל ביה"ד את עמדת המשיב כי נימוקים
מעין אלה מקומם להישמע במסגרת בקשה לוועדה מקצועית למתן מעמד מטעמים הומניטריים.
יוער בהקשר זה כי בקשה שהגישו המערערים כאמור נדחתה על ידי שר הפנים בעבר ביום 27.9.12
(בדיון בפניי - חרף שאלתי, לא הובהר היסוד לאותה דחיה).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

18 אוקטובר 2020

14. מסקנת ביה"ד הייתה כאמור שאין להתערב בהחלטת המשיב לפיה המערערים לא הוכיחו כי קיימו מרכז חיים בישראל ברציפות בשנים המתחייבות. ביה"ד סבר שהראיות מובילות למסקנה כי במהלך השנים לאחר המועד בו קיבל המערער לראשונה היתר מת"ק (כלומר שנת 2006) ועד לאמצע שנת 2015 -מרכז חיו שלו ושל יתר בני המשפחה לא היה ככל הנראה בישראל. למצער לא התקיים רצף של קיום מרכז חיים בישראל באותה תקופה. ביה"ד העיר כי סביר יותר להסיק שהמערערים קיימו אז מרכז חיים באזור "וליתר דיוק באל-בירה, בבית המרווח בין 3 הקומות בו מתגוררים הוריו של העורר ולא בישראל". עוד נאמר כי נראה שמטעם זה נשלחו גם הילדים למוסדות חינוך בכפר עקב. ביה"ד סבר שהמערער יצא משם בשעות הבוקר לעיסוקיו בישראל, בין כסוחר ובין לשם עבודה במוסד בירושלים (אף שבית הדין העיר כי גם לגבי מוסד זה, לא הובאו ראיות). ביה"ד ציין כי המשיב לא נדרש להראות היכן בפועל התגוררו המערערים ודי בכך שבהתחשב בראיות המנהליות, נקבע שהם לא הרימו את הנטל להוכיח מרכז חיים בישראל, באופן רציף, בתקופה הרלוונטית.
15. ביה"ד סבר עם זאת כי המשיב לא השלים מלאכתו, שכן הוא ריכז את הבחינה ביחס לשנים 2006-2015, אך לא השלים אותה ביחס למרכז החיים לאחר מכן. זאת, אף שמדו"ח המעברים וחשבונות החשמל, נראה כי לאחר שנת 2015, חל שינוי. מטעם זה כאמור התקבל הערר באופן חלקי בנוגע לביטול הרישיון שהיה בידי המערער בעבר. כאמור, נדחה עם זאת הערר, באשר לשדרוג הרישיון בו החזיק המערער עד שנת 2017.
16. המערערים אינם משלימים עם פסה"ד של ביה"ד והם תוקפים את המסקנה העובדתית העומדת במרכזו. בהתייחס לדו"ח המעברים הנוגע לשנים 2006-2015, הם מעלים טענות באשר לאופן בו נערך הריאיון. נטען שלא הובהר באשר לשאלות ביחס לאיזה שנים בדיוק נוגעת כל שאלה והדו"ח לא הוצג להם באופן המאפשר עיון מעמיק ומהותי. מה גם שזה נדרש לכניסות ולא ליציאות. עוד נטען לפגיעה בזכותם להליך הוגן וזאת בנוגע לסוגיית חשבון החשמל. בהקשר זה מפנים המערערים לכך שהדבר לא עלה לדיון בהחלטה בערר הפנימי והם מצדם לא העלו נושא זה בביה"ד. המערערים מפנים גם לכך שבית הספר של הילדים אומנם מצריך מעבר במחסום, אך מבחינה גיאוגרפית מדובר במיקום קרוב לבית חנינא אשר רבים מתושביו אכן באים לאותו בית ספר. לטענת המערערים, אף שהם הבינו כי הם נשאלים על שנים בעבר, הם סברו כי מדובר על 3 השנים האחרונות ולכל היותר 12 השנים האחרונות, אך כאמור בפועל מדובר על מעברים החל משנת 2006. לטענתם היה צורך לחדד את השאלות. לטענתם, ניתנה להם שהות בת דקה לעיין בדו"ח המעברים בעת השימוע והדבר אינו מספק כאשר מדובר על דו"ח הנוגע למספר שנים. האפשרות להתעמק בדו"ח ניתנה רק בהמשך ולכן רק במסגרת הערר הפנימי, הם יכלו להשלים טיעונים. נטען כי בנסיבות המתוארות ובהתחשב בלחץ הטבעי הקיים בעת שימוע, אין אפוא לתמוה על כך שהם לא הצליחו להשיב על השאלות כיאות. המערערים שבים על הסבריהם באשר לסמיכות בית הספר לבית

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

18 אוקטובר 2020

1 חנינא, לעבודת המערער במוסד באזור והצורך לעבוד בהמשך היום במוסד בירושלים. לטענתם יש
2 להשלים בדיקה של מועדי היציאות וזאת גם בשים לב לכך שהוריו וחבריו של המערער מתגוררים
3 בשטחים והוא מבקש לעיתים. המערער טוען כי בשימוע הוא חשב שהוא מתייחס להווה ולא הבין
4 את פרק הזמן לגביו התבקשו תשובותיו. המערער מוסיף כי בסביבות 2015 נסגר המוסד באזור,
5 בסמוך גם קיבלו ילדיו הגדולים רישיון נהיגה והחלו להסיע את אחיהם לבית ספר, ובהמשך לכך
6 חל שינוי בסדר יומם באותם מועדים. עוד הוא מוסיף פרטים באשר לחלוקת העבודה בין המוסד
7 בירושלים לבין המוסד באזור. המערער מפרט שמות של חברים אשר יוכלו להעיד על חייו בבית
8 חנינא, אם תינתן לו אפשרות לכך. המערער מפנה גם לשינויים במצב הבריאותי של הוריו אשר לפי
9 הנתען השפיעו אף הם על תדירות היציאות והוא סבור כי לא היה מקום להערות באשר לכך שלא
10 חשף את המוסד באזור, עת שהוא מסביר כי הוא חשש שמדובר בפעילות לא חוקית (מקום בו
11 מבצעים תיקון של מכונות בשטחים ורוכשים חלקי חילוף שם).
12

13 17. בהמשך לטענה שהועלתה כי המערער מבקר חברים ומשפחה, ציין ביה"ד כי הטענה בדבר
14 קשרים חברתיים ומשפחתיים בשעות בוקר מוקדמות, כאשר המערער אמר לפתוח את המוסד
15 אשר בירושלים, היא טענה תמוהה "בלשון המעטה". באשר לכך טוען המערער כי מדובר בעמדה
16 פוגענית ואין הוא חייב בדין וחשבון באשר לזמני שתיית הקפה וביקורי המשפחה שלו. מגבלות
17 וטרדות בחיים מובילים אנשים לבקר משפחה בשעות שונות ואין בכך טעם לפגם. המערער חוזר על
18 הטענה שבית הספר בו למדו ילדיו הוא בית ספר טוב, אשר המשפחה העדיפה אותו על בתי הספר
19 הציבוריים שבבית חנינא. הילדים גם למדו שם עוד עובר להקמת גדר הביטחון וכן לומדים שם בני
20 משפחה וחברים ואחד מהמורים הוא בן דודה של המערער.
21

22 18. מאחר וסוגיית חשבון החשמל לא עלתה במכתב הסירוב של המשיב, נטען לפגיעה בזכות
23 המערער, להליך הוגן. באשר לגוף הטענה, חזרו המערערים על ההסברים שנתנו כמפורט לעיל.
24 אכן, המערערים המציאו מסמכים הנוגעים לשנים 2015-2018, אך נטען כי הם לא התבקשו להציג
25 ראיות לשנים מוקדמות יותר. המערערים חלקו על האפשרות שהם התגוררו בבית גדול של ההורים
26 ואמרו שבשימוע רק נאמר שהמערער התגורר בעבר ביחידת דיור בת 40 מ"ר, הצמודה לבית הוריו.
27 ההורים עצמם מתגוררים בבניין באל-בירה אשר בו 3 קומות עם דירות קטנות, בהן מתגוררים חלק
28 מאחיו. אותה יחידת דיור בה התגורר המערער בעבר, אוחדה עם דירת אחיו, כדי לאפשר לאח
29 מגורים נוחים יותר ולנוכח העובדה שהמערערים מתגוררים בירושלים. המערערים חולקים עוד על
30 אי התאמה לכאורה בלו"ז השעות העולה מגרסאותיהם. באשר להערות שלא הוכח דבר קיום כל
31 אחד מהמוסכים, הם מציינים כי הם לא נדרשים להוכיח זאת.
32

33 19. המערערים מדגישים שבמשך שנים רבות ניתן למערער רישיון והדבר מלמד על בחינה מעת
34 לעת אשר העלתה כי אין מניעה ביטחונית. לפיכך ראוי היה לשדרג את מעמדו על בסיס הצהרת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

18 אוקטובר 2020

המשיב בבג"ץ פלוני. נטען כי משניתנו האישורים במהלך השנים, אין מקום לקביעה היום בדיעבד כי בחלק מהתקופה לא קיימו המערערים מרכז חיים בישראל. המערערים חולקים כמובן על הקביעה לגופה באשר למקום מרכז חייהם והם שבים בהקשר זה על טענותיהם באשר לאופן בו נערך השימוע, אי דיוק השאלות, אי הצגה מספקת של דו"ח המעברים. נטען כי הסירוב לבקשת איחוד המשפחות מהווה פגיעה בזכות חוקתית לחיי משפחה וכי יש בכך גם פגיעה בטובת הילדים ובמיוחד בשים לב למצב הרפואי של המערער 6. נטען כי כאשר פוגעים בזכויות שכאלה, יש מקום לסף ראייתי גבוה יותר מזה שנקבע. עוד טענו לנזק ראייתי מקום בו מדובר על בחינה בדיעבד למשך מספר שנים כה רב. לטענת המערערים, קיימת גם פגיעה בכללי הצדק הטבעי לנוכח רשימת ליקויים שהם סבורים שנפלו בשימוע שהתקיים. לעמדתם, החלטת המשיב חורגת ממתחם הסבירות ואינה מידתית.

20. המשיב מנגד סבור כי דין הערעור להידחות. הוא תומך בקביעה שהמערער לא קיים מרכז חיים בישראל ומטעם זה לא ניתן לקבל את בקשתו. בהקשר זה מפנה המשיב לכך שמהודעות שהוגשו במסגרת בג"ץ פלוני וכן מאמירות של בימ"ש עליון, ניכר כי קיימת דרישה להוכיח רצף של קיום מרכז חיים בישראל ולא רק קיומו במועד קונקרטי מסוים. הודגש כי ביהמ"ש לא נכנס בנעליה של הרשות המנהלית ולא ממיר את שיקול דעתו בשיקול דעתה, אלא בוחן את ההחלטה בהתאם לכללי המשפט המנהלי. נטען כי מדובר בביקורת שיפוטית מצומצמת באשר לאופן הפעלת שיקול הדעת והיות ההכרעה במתחם הסבירות. אין מקום לקביעה כי במקרה דנן קיימת חוסר סבירות קיצונית המצדיקה התערבות.

21. המשיב מפנה תוך פירוט הדברים, לעובדות שעלו ולקשיים שהדבר מעלה באשר לגרסת המערערים, כאשר הכניסות היומיות בשעות הבוקר, מתמעטות החל משנת 2016 וזאת בהתאמה גם לעלייה בחשבונות החשמל בישראל במקביל. המשיב נדרש לגרסאות שהעלה המערער, בין בשימוע ובין גרסה כבושה שהעלה בהמשך, ותומך בטעמים שניתנו לדחיית אותן גרסאות. הודגש כי למערער הוצג דו"ח המעברים בראיון אשר התקיים גם בנוכחות באת כוחו, אך הוא לא הצליח לספק תשובות הולמות. הודגש כי המערער אף הסתיר מידע אותו חשף רק בהמשך, ובהתאם לפסיקה די לדחיית בקשה מכך שמגישה התבסס על נתונים כוזבים. נטען כי בנסיבות הכוללות של העניין - צדק ביה"ד עת דחה את הערר ואף ביהמ"ש התבקש לדחות את הערעור דנן.

22. אכן, לאחר שעיינתי ברצף ההחלטות הרלוונטיות (ר' דחיית המשיב, דחיית הערר הפנימי ופסק הדין נשוא הערעור) וכן בפרוטוקול השימוע - לא מצאתי כי המקרה שפני הוא מקרה המצדיק התערבות בפסק דינו של בית הדין לעררים. יש לזכור כי בית הדין לעררים מהווה כבר ערכאה מעין שיפוטית, הבוחנת את החלטת המשיב ובית המשפט במסגרת ערעור זה, מהווה למעשה ערכאת ערעור שניה. לפיכך היקף ההתערבות הוא מוגבל ויש מקום לכך רק כאשר נראה כי פסק הדין סוטה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

18 אוקטובר 2020

ממתחם הסבירות או שנגרמה פגיעה משמעותית בזכויות המערערים. במקרה שלפני נבחן עניינו של המערער מספר פעמים באופן עניני. ניתן לראות מעיון בחומר שהוצג כי גרסתו התפתחה, בהתאם לקשיים אשר נמצאו בה. אף לטעמי המערער, לא הצליח לתת מענה משכנע ביחס לחומר שהוצג בפניו בשימוע. לא רק שלא מצאתי פסול בדרך בו התקיים השימוע, אלא אזכיר כי המערערים 2-1 גם היו מלווים במהלכו בייצוג משפטי (עו"ד חיה הורוביץ). חזקה כי לו הייתה נגרמת פגיעה כלשהי בזכויותיהם, או הייתה עולה אי בהירות בשאלות המופנות אליהם - היו הדברים באים על תיקונם בסמוך.

23. אין חולק כי אם היה נמצא גם תדפיס יציאות, ניתן היה לראות תמונה מלאה וברורה יותר. ברם, מקום בו נערך מטבע הדברים רק תדפיס כניסות לישראל, וזה מלמד על כתשע שנים (2006-2015), בהם יש כניסות לישראל כמעט מידי יום, בעוד אלה פוחתות רק בשנת 2016 - מצופה כי יינתנו באשר לכך הסברים משכנעים. לא די כמענה לכך בהפניה שהייתה עולה תמונה ברורה יותר, לו היה נמצא גם תדפיס יציאות. האופן בו הלכו והתווספו טלאים לגרסת המערערים, כדי להתאים גרסה אחרונה לקושי שעלה בגרסה קודמת - אינו מאפשר לקבל את הערעור.

24. כך - עוד עובר להצגת תדפיס הכניסות היה מצופה כי יובהר שהמערער לקח, לפי הנטען, כל יום את ילדיו לבית ספר ולא כי דבר זה יעלה רק לאחר מכן. כך - עוד עובר לשאלה כיצד מתיישב ליווי הילדים עם כך שאין לו רישיון נהיגה בישראל, היה מצופה כי יובהר שעשה זאת לטענתו באמצעות אוטובוס ומאיזו שנה ועד איזו שנה, בהתחשב בכך שלאחר מכן החליף אותו במלאכת הליווי לבית הספר, אחד מבניו. כך גם - היה מצופה כי יבהיר כיצד מתיישב לוח הזמנים לו הוא טוען, עם שעה סבירה להגיע לבית ספר ועם שעה סבירה להגיע לתחילת העבודה במוסד בישראל (כאשר באמצע יש לעבור במחסום). עוד היה מצופה להתאמה בינו ובין אשתו - הן באשר לשעת היציאה והן באשר לגורם בעטיו הוא התעכב בכניסה לישראל לאחר שנפרד מהילדים (האם הלך לבקר חברים או משפחה?!), האם הלך למוסד נוסף שכלל לא צוין?!).

מאחר שבאופן מפתיע הילדים לא למדו בישראל - היה מצופה כי אם לטענת המערערים יש אנשים אשר יכולים לתמוך במגוריהם בישראל - חרף זאת, אלו יובאו עוד בשלבים מוקדמים יותר וזאת בשונה מהעלאת הטענה בשלב מאוחר זה.

25. אכן בהחלטת המשיב אשר דחתה את הבקשה לשדרוג המעמד, לא צוין הקושי בחשבונות החשמל כעילה לאי הכרה במרכז חיים, בשנים הרלוונטיות. איני סבורה עם זאת כי נפגעה זכות המערערים, עת שבית הדין מצא לציין גם עניין זה (שעלה בשלבים קודמים ואשר לגביו ניתנה למערערים הזדמנות להתייחס אז), כטעם תומך נוסף. ההתאמה בין הכניסות הדחופות לישראל עד לשנת 2015 לעלייה בחשמל בדירה בישראל, במקביל לירידת הכניסות - מהווים תמיכה נוספת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

18 אוקטובר 2020

עמ"נ 20-03-54159 פלוני ואח' נ' ישראל

למסקנת המשיב. משהונח בפני בית הדין מלוא החומר שנאסף לפני הדיון בערר, הוא היה רשאי להעיר גם ביחס אליו.

26. מקובלת עלי עמדת המשיב כי יש לזקוף כנגד המערער את הגרסה הכבושה שהעלה באשר למוסד הנוסף. המבקש לשכנע בנכונות טענותיו, צריך לשטוח את אלה בצורה מלאה וסדורה ולא בדרך של טלאי המתווסף כאמור, עת עולה קושי בגרסה שמסר, עד לאותה עת. מקובלת עלי עמדת בית הדין כי "מוטלת עליו חובה לנהוג בגילוי נאות ובתום לב ולספק הסבר מלא ולא חלקי או שקרי" (ס' 23 לפסה"ד). אפילו אתעלם מכך שייתכן והיה ניתן לדחות את הבקשה רק על בסיס אי הצגת פרטים מהותיים רלוונטיים, מכל מקום - גם ההסבר המחדש אינו יכול להתיישב עם שעות הכניסה לישראל. זאת, אם יובא בחשבון כי בתווך (לאחר הורדת הילדים בבית ספר), נהג המערער לבצע עבודות מסובכות גם במוסד אחר והכל כאשר המערער מתנייד באוטובוס ועליו לעבור גם מחסום ועד השעה 11:00 להיות כבר בישראל, בדרכו לעבודה במוסד השני.

27. כן מקובלת עלי עמדת המשיב כי המערערים מנסים להציג במסגרת ערעור זה "גרסה מאוחדת" (ר' סעיף 30 לעיקרי הטיעון מטעם המשיב), במסגרתה, הם מנסים ליישב בדיעבד את כל הקשיים שעלו. יש לזכור עם זאת כי ראוי לבחון את הדברים בעת אמירתם. בשימוע היה ניתן להתרשם מנכונות הגרסה האוטנטית והישירה ואיני סבורה כי המערערים הוטעו, או שלא ניתנה להם הזדמנות הוגנת לשטוח עמדתם. אין להעדיף את אותה גרסה "מאוחדת", אשר נבנתה והוצגה רק בשלבים מאוחרים לאחר שנודעו כלל קשיי הגרסה המקורית.

28. איני רואה צורך להרחיב את היריעה מעבר לאמור ואסתפק באמירה כי הנטען בתשובת המשיב לערר שהוגש לבית הדין, בתוספת הנטען בעיקרי הטיעון מטעם המשיב בהליך זה - מהווים לטעמי - מענה מספק לטענות המשיב. בכלל האמור מקובלת עלי גם האבחנה בין מקרה זה למקרים בהם הוחזר עניין מערערים לבית הדין. זאת, עת שבוצע ביחס אליהם מעין סילוק על הסף, ללא שניתנה להם אפשרות לשטוח טענותיהם, כפי שנעשה במקרה דנן. כאן התקיימו דיונים בצורה סדורה ומספקת ואף לאחר שניתנה למערערים אפשרות הוגנת להעלות טענותיהם, הם לא הצליחו להוכיח מרכז חיים בישראל במשך פרק זמן משמעותי ביותר.

29. אכן, לא ניתן להקל ראש בנסיבות המשפחתיות האישיות לנוכח מצב רפואי חריג של שניים מהילדים. לא מצאתי עם זאת כי המקום לכך הוא בגדר הליך זה ומקובלת עמדת בית הדין כי דברים אלה דינם להבחן במסגרת בקשה לפני וועדה מקצועית למתן מעמד מטעמים הומניטריים לתושבי האזור (ר' סעיף 25 לפסה"ד של ביה"ד). לא הובהר בדיון בפני, מדוע נדחתה בקשה שכזו בעבר, בשנת 2012, ברם לא הייתה מחלוקת כי ניתן לשוב ולפנות למסלול זה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כבוד השופטת ענת זינגר

18 אוקטובר 2020

עמ"נ 54159-03-20 פלוני ואח' נ' ישראל

30. מקום בו אחד מהתנאים שנמסרו בהודעה בבג"ץ פלוניס הייתה הוכחת מרכז חיים בישראל ומקום בו המערערים לא הרימו את הנטל ולא שכנעו כי מרכז חיי המשפחה אכן היה בישראל וזאת למשך פרק זמן ממושך ביותר (כאמור, כ-9 שנים) - רשאי היה המשיב לדחות את הבקשה לשדרוג המעמד. מסקנתי היא כי המקרה שבפניי אינו בא בגדר המקרים, בהם יתערב בית המשפט בהחלטת הרשות, בהמשך לערעור מנהלי.

בהמשך לאמור הערעור אפוא נדחה.

בהתחשב בנסיבות המשפחתיות, נמצא להסתפק בהוצאות מתונות. המערערים ישלמו הוצאות המשיב בסך 2,000 ₪. המזכירות תעביר לשם כך לידי המשיב - את העירבון שהופקד.

פסק הדין יומצא לצדדים על ידי המזכירות.

ניתן היום ל' תשרי תשפ"א, 18/10/2020.

ענת זינגר, שופטת